

HEKKALOIDEN MATKASSA

Keuruulla 6.3.2025

Kaksi yötä nukuttu omassa vuoteessa, Keuruulla! Kuuden viikon matka Ukrainaan on nyt ohi ja yritämme taas kotiutua. Keho on kyllä täällä, mutta mieli on vielä matkalla. Yskittääkin vielä vähän. Ukrainan influenssa epidemia vaikutti elämäämme sen verran. Onneksi säilyimme suuremmalta osin terveenä.

Jumalamme on hyvä. Hänen huolenpitonsa on ihmeellinen. Vaikka media toittottaa uhkakuvia ja pelkoa, saamme olla turvallisella mielellä, Hän on jo voittanut.

→ *maisema alas laaksoon Nevytskin linnan raunioilta.*

Ukrainassa olomme viime päivinä sosiaalinen media täyttyi uhkaavista tarinoista, loukkaantumisista ja kostosta. Näitä kirjoittivat ne, jotka ymmärsivät, mitä oli tapahtunut. Sen sijaan suuri osa meidän mustalaisista eli edelleen omassa pienessä kuplassaan, eivätkä jaksaneet ajatella, mitä suuressa maailmassa sanotaan ja tehdään. Pasikassa itkettiin kolmen lapsen isää, joka oli saanut surmansa sodassa. Kodeissa pohditaan, miten maksetaan sähkölasku tai mistä hankitaan seuraava ateria. Kunpa tulisi kesä ja rauha.

Mikä onkaan todellisempaa? Se, mitä näemme ja kuulemme, vai se mitä tapahtuu hengen maailmoissa? Emme näe kaikkea, onneksi emme. Mutta tiedämme todeksi Jeesuksen sanat:

**Maailmassa teillä on ahdistus,
mutta olkaa rohkeat:
minä olen voittanut maailman.”
Joh. 16:33**

Helmikuu on aina vuoden rankin kuukausi romanikylissä. Silloin sairastellaan, tänäkin vuonna

influenssaepidemia jyllää: koulut ovat suljettuina ja ihmiset vuoteissa. Työtoveriperheemme Bogdanovicheja tuskin näimme moneen viikkoon. Zaharin 8-vuotissyntymäpäiviäkään emme päässeet juhlimaan ennen kuin vasta paria päivää ennen lähtöämme.

→ *Vihdoin pääsemme juhlistamaan Zaharin 8-vuotissynttäreitä.*

Onneksi virus yltää eri kyliin hieman eri tahtiin, joten aivan toimettomiksi emme joutuneet. Naisten ryhmä Pasikassa kokoontui säännöllisesti joka torstai. Kokouksia pidettiin, tosin monella eri kokoonpanolla. Kodeissa vierailimme sen mukaan kuin oli mahdollista.

→ *Pasikassa Radikin ja Nadjan luona (ja Ramirin).*

Tavoitteenamme oli pitää pyhäkoulu koulutus 1. maaliskuuta. Jouduimme sen kuitenkin perumaan opettajiemme Nadjan ja Marinan sairastumisen vuoksi. Vaikka he ehtivätkin tervehtymään ennen H-hetkeä, ei heistä kuitenkaan ollut opettamaan.

Teimme päätöksen lähteä käymään kauimmaisen opettajan, Olgan luona Romanian rajalla. Veikko lähti kuskiksi ja Zita Mukachevosta tuli unkarin kielen tulkiksi. Matkaa oli vajaa 90 km, parin tunnin matka suuntaansa tien kunnan vuoksi.

Kirjoitimme navigaattoriin, Chorny Potik ja lähdimme matkaan. Vähänpä arvasimme, että Karpaattien läänissä on kaksi samannimistä kylää. Tie kapeni kiivetessämme vuorille, sumu tiheni, kuopat tiessä lisääntyivät. Lopulta ajoimme etanan vauhtia, vain 20km tunnissa. Olimme saapuneet väärään kylään.

Jouduimme ajamaan oikeaan kylään 30 km:n päähän vielä tunnin, ennen kuin olimme perillä. Lapset olivat odottaneet meitä jo puolitoista tuntia, mutta niin kiltisti he kuuntelivat tarinan Nooasta. Lopussa vielä askartelimme perhosia ja tikkarit suussa he lähtivät viimein kotiin.

Pyhäkoulussa mukana istui myös seurakuntalaisia. Saimme kuulla, että kolmeen kuukauteen heillä ei ole ollut kokouksia, sillä Mukachevosta pastorit eivät ole uskaltaneet tulla käymään. Syynä siihen on sotaviranomaisten miesten sotaväkeen otto taktiikka – autoja pysäytellään ja sopivan ikäiset otetaan suoraan sotaväkeen.

Naiset istuivat pyhäkoulussa lasten joukossa ja imivät itseensä Jumalan Sanaa. Paljon he pyysivät esirukouksia ja ne tässä lähetämme myös teidän muistettavaksenne. **Herra vahvista kansaasi vaikeuksien keskellä!**

Tarkoituksemme on olla Suomessa kuukauden. Tänä aikana teemme täysin uutta opetusmateriaalia pyhäkouluille, niin yksinkertaista ja helppoa käyttää kuin on mahdollista. Tämän pitäisi auttaa uusien opettajien valmistautumista. Monet heistä on käynyt koulua vain vähän, ja kynnyksensä on korkea.

Kaikki materiaali tehdään suoraan unkariksi, ukrainaksi ja venäjäksi. Eli meidän työkielillemme. Haluamme varustaa työtoverimme työhön niin hyvin kuin mahdollista. Emme tiedä, kuinka pitkään voimme käydä ja olla Ukrainassa. Vastuu työstä on jo siirtynyt paikallisille. Tehtävämme on nyt varustaa, rohkaista ja opettaa.

RUKOUSAIHEITA:

1. 12. huhtikuuta, lauantaina, on pyhäkouluopettajien koulutus Mukachevossa. Rukoile, että saisimme mukaan uusia opettajia. Rukoile, että pastorit ymmärtäisivät, että lapset ovat tärkeä osa seurakunnan työtä.
2. Työtoveriemme puolesta, että he jaksavat jatkaa taisteluista ja haasteista huolimatta. Että Jumalan rauha voisi vallita heidän sydämissään ja he voisivat rohkaista muita pysymään kiinni Jumalassa.
3. Viisautta ja taitoa käyttää aikamme oikein täällä Suomessa. Työtä on kovasti ja aikaa vähän.

Kiitos, että olet jaksanut olla mukana. Tarvitsemme kipeästi rukousta ja yhteyttä.

Jumala sinua siunatkoon ja vahvistakoon askeleesi tänä keväänä.

Kirsi ja Veikko

- ➔ Romanilippu Ukrainan lipun kanssa hautajaisissa. Jälleen kerran sotasankaria saatetaan haudan lepoon.

- ➔ Kahvila Uzhgorodissa.

- ➔ Talvinen iltapäivä romanitaborissa.

Voit olla yhteydessä meihin: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com

Olemme myös Facebookissa.

Tilinumeroimme: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810